

vzhůru do
kulturního dění

■ Procesí ke cti sv. Marka

KOZLY - Občanské sdružení Středohoří sobě, Zámecké sady Chrámce a farnost Libčevy zvou na tradiční procesí ke cti svatého Marka. Vyjde do polí v sobotu 21. dubna kolem 10. hodiny ranní od kostela v Kozlech. Cestou zhlédnou poutníci lidovou hru o neplodnosti svaté Anny a svatého Jáchyma. Za zpěvu barokních písní (zpěvníčky budou k dispozici) bude procesí tradičně zakončeno na statku v Chrámci. Ošacení našich prabáb a pradědů vítáno (možná i odměněno)! Křížky z větviček k žehnání polí a sadů s sebou! Pěší mohou přijít do Kozlů od zastávky Bělušice – 2 km. Více na www.ceskestredohori.cz.

■ Nezmaři zahrají Lounům

LOUNY - Folková skupina Nezmaři zavítá do Vrchlického divadla. V pondělí 23. dubna zahraje písně ze své již dvanácté desky. „Ale

FOTO (WWW.NEZMARCI.CZ)

během našeho koncertu se posluchači mohou zapípat písníčky všech období naší kapely. Od největších hitů let minulých, jako jsou Bodláky ve vlasech, Ráno bylo stejný, Člověk boží, a písniček napsaných Miki Ryvolou až po úplně nové písně z letošního alba, nazvaného ...než tóny doznějí,“ ohlásili českobudějovíci muzikanti. Jejich vystoupení je provázeno mluveným slovem se specifickým humorem. Nezmaři vznikli v roce 1978. Za léta aktivního koncertování posbírala všechna ocenění, která se v tomto žánru udělují. Kromě plzeňských Port jsou také dvojnásobnými držiteli Zlatého klíče pro nejlepší kapelu v kategorii folk & country. (jvn)

■ Pardálové se zatočí v lounském divadle

LOUNY - Atmosféru Prahy přelomu 19. a 20. století svého času zpopularizovala skupina Šlapeto nebo seriál a filmy o policejním radovi Vacátkovi. Přesně do této doby zavede návštěvníky Vrchlického divadla v Lounech komponovaný, hudebně-zábavný pořad Točte se pardálové. V úterý 24. dubna v něm zazní známé písně z dob promenád, žižkovských Pepíků a paníček s paraplíčky a humorně laděné povídky o historii a osobnostech našeho hlavního města. (jvn)

■ Jaká bude kapela ex-bubeníka Plastic People?

LOUNY - Louňáci mají možnost poznat další z mnoha hudebních skupin spjatých přímo s předrevolučním undergroundem. Soubor, nazvaný netradičně civilně Domácí kapela, zahraje v kavárně Vrchlického divadle ve středu 25. dubna. Skupinu založil v roce 1988 Jan Brabec, bývalý bubeník Plastic People of the Universe. Domácí kapela několik let experimentovala se stylem, zvukem a obsazením. Ale v současnosti se vrátila ke svým kořenům „temných a něžných písní s dotekem plastické kapely“. Vystoupí v nové sestavě: Petra Kaluschová (zpěv, flétna, tenor saxofon), Michal Koberstein (kytara), Ota Sukovský (basa), Martin Zelenka (piano, housle) a Jan Brabec (bicí, zpěv, piano). (jvn)

Za přecházení mimo přechod hrozí pokuta až dvě tisícovky

LOUNY (r) - Strážníci městské policie v Lounech mimo jiné řeší i přestupky chodců. Nejčastěji přecházejí vozovku mimo přechod blíže než 50 metrů od něj.

„Při projednávání přestupku se brání, že nejsou držitelé řidičských průkazů a nevědí, že přecházet mimo přechod ve vzdálenosti kratší než 50 metrů je zakázáno. Uvádí to zákon o provozu na pozemních komunikacích, podle nějž jsou chodci účastníky silničního provozu, jsou povinni se chovat ukázněně a řídit se pravidly provozu na komunikaci tak, aby neohrožovali zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní,“ upozorňuje zástupce ředitele MP Louny Miloslav Malý.

Chodci jsou povinni řídit se se-

maforey na přechodech nebo také pokyny osob oprávněných k řízení provozu, to jest i pokyny dávané strážníkem. Dle §53 zmíněného zákona je chodec povinen užívat k chůzi chodníku nebo stezky pro chodce. Kde není chodník, chodí se po levé krajnici nebo co nejblíže při levém okraji vozovky.

Je-li dle §54 zákona blíže než 50 metrů křižovatka s řízeným provozem nebo přechod pro chodce, musí chodec přejít jen na těchto místech. „Jinak se dopouští přestupku, za který mu může být uložena strážníkem na-

místě bloková pokuta až 2000 Kč. Jakmile chodec vstoupí na přechod pro chodce nebo vozovku, nesmí se tam bezdůvodně zastavovat nebo zdržovat. Chodec nesmí na přechod nebo do vozovky vstoupovat, přijíždí-li vozidlo s právem přednosti v jízdě. Je také zakázáno přelézat zábradlí nebo jiné zábrany na vozovce,“ poučuje M. Malý.

Mimo přechod (ve vzdálenosti větší jak 50 metrů od přechodu) je povoleno přecházet silnici kolmo k její ose, přičemž chodec nesmí ohrozit ostatní účastníky silničního provozu. To znamená i jedoucí auta, aby řidiči nemuseli náhle měnit rychlost nebo směr jízdy.

FOTO MIROSLAV BLAŽEK

Peručťi sokoloci v Lounech... Ve středu 4. dubna připravila cvičitelka Renata Lošanová (na snímku) v lounské sokolovně cvičení pro maminky s dětmi z peruckého Sokola. Podvečerní ukázkové hodiny se zúčastnilo deset maminek s třinácti dětmi od 2 do 6 let. Formou her děti nacvičovaly motoriku, koordinaci, orientaci a to prostřednictvím netradičních pomůcek. Pro maminky a děti to byl krásný zážitek. Touto cestou peručťi sokoloci a jejich maminky děkují Renatě Lošanové a těší se na další spolupráci. (Magdalena Kučerová)

Jak francouzští studenti poznávali krásy Čech

Již od rána 28. března jsme napjatě očekávali přilet našich francouzských korespondentů z Lycée Joffre v Montpellier. Odpoledne jsme je vítali na ruzyňském letišti s otevřenou náručí. Některé z nich už jsme znali, protože vloni jsme strávili podobný pobyt u nich. Tuto možnost mají studenti Gymnázia Václava Hlavatého v Lounech už třináct let díky kontaktům paní profesorky PhDr. Martiny Krahulíkové. Reciproční pobyty se navazují nejen kvůli přátelským vztahům se zahraničím, ale hlavně pro zdokonalení našich studentů v malebném jazyce, kterým je francouzština.

Ale zpátky k programu. Naše francouzské přátele čekal náročný týden v podobě poznávání klenotů české kultury, české gastronomie a našeho způsobu života. V den jejich přiletu je ještě čekalo osobní přijetí v rodinách.

Druhý den jsme započali prohlídkou našeho secesního gymnázia a návštěvou vybraných vyučovacích hodin. Následovalo přijetí vedením školy a slavnostní oběd v Barokním špitále. Odpoledne jsme měli dostatek prostoru pro přijetí na lounské radnici a prohlídku celého města. Večery jsme pak většinou trávili společně dle přání Francouzů v lounských hospůdkách a na diskotéce.

Následující dva dny jsme

věnovali v Praze prohlídce Pražského hradu, Chrámu sv. Víta, Chrámu sv. Mikuláše, Karlova mostu, Staroměstského náměstí a Prašné brány. Naši pozornosti neunikl Vyšehrad, Václavské náměstí i Národní divadlo.

Neděli trávili Francouzi v hostitelských rodinách individuálním programem, každá rodina se samostatně snažila vyhovět přání svého hosta.

Na pondělí byl přichystán výlet do Karlových Varů, kde naši korespondenti poctivě ochutnávali všechny minerální prameny a lázeňské oplatky, které jim velice zachutnaly. Zakončením jejich pobytu byl výlet na nejznámější český hrad Karlštejn, kde se moh-

li vžít do doby našeho největšího panovníka Karla IV.

Týden utekl jako voda a byla tu středa, den odletu, kdy si mohli užít posledních pár hodin v České republice, utříbit si zážitky a dojmy a připravit se na odlet domů do Montpellier. Nebylo to lehké loučení! Navázala se opět nová přátelství, která se, jak doufáme, budou nadále prohlubovat. Po návratu do Loun jsme se také rozloučili s autobusem Ludvigem, který nás doprovázel na všech cestách.

Děkujeme PhDr. Krahulíkové a Mgr. Majdové za skvěle připravený a nabytý program plný těch nejvýznamnějších a nejkrásnějších míst naší vlasti. A dále bychom také neměli opomenout naše gymnázium, díky kterému jsme tuto možnost a zároveň i celoživotní zkušenost dostali a které i finančně vypomohlo k uskutečnění všech těchto výletů.

L. Krupka, K. Škroudová, M. Lopatová, Gymnázium V. Hlavatého, Louny

Konvrzka s radarem nechtěli pustit z pódia

LOUNY - Aby mohl populárními hitparádami protékat hudební střední proud, musí existovat muzikanti jako Jiří Konvrzek, kteří vymezují a provzdusňují jeho zurčící okraje. Posluchači, kteří navštívili dubnový folkový večer v lounském Vrchlickém divadle, však poznali, že již není tím „divným“ exotem foukajícím do instalatérské trubice.

Navenek se od loňského vystoupení nic nezměnilo. Konvrzek je pořád nezaměnitelný díky zvláštnímu zvuku dvoukrké mandolínky-kytary, modulovému zpěvu a podomácky vyrobeným nástrojům. Jenže jeho hraní začalo připomínat písničky. A co více, písničky, které i po dvou a půl hodinovém koncertu stále „nakopávají“. Recept je geniálně jednoduchý a nespočívá jen ve šlapající kapelce KonVRZek. I když bez baskytaristy Lukáše Kalivody a bubeníka Petera Galaty by to celé asi takové „koule“ nemělo.

Tajemství velvarešského písničkáře spočívá v tom, že má doma v kuchyni tavící kotel, v němž vaří a míchá různé hudební styly, místo kypříčích prášků přispívá slovní a hudební humor a výsle-

dek odlévá do různých forem, na nichž je vždy jeho emblém. Jen tak může být chvíli pitvořícím se bluesmanem od Řípu, lidovým vypravěčem absurdních kramářských historek, rock & rollovým bohem Elvisem ve vytahaném tričku, smrtelně vážným jazzmanem šlapajícím v jamu a marmeládě, punkáčem drhnoucím při drsné vypalovačce polokytaru až na šuplík, z něhož je vyrobena, propěvujícím opilcem troubícím vartu na trubku a hlasitě chrápajícím ukolébavku, veselým pubroc-kerem lehkomyšlně troucícím hospodské odhovačky, posmutněle orientálním cikánem, dřevním folkařem, jehož svědčí rašící folklorní pupeny, středověkým trubadúrem-instatlatérem nebo třeba potulným harmonikářem.

A při tom stále zůstávat Konvrz- kem, muzikantem, který si hraje, neuznává žánrové hranice a podle potřeby střídá nástroje, jejichž seznam by byl velmi dlouhý.

Jeho napůl parodie, napůl malé písničkové skvosty ozdobené velkým nadhledem zářily více než americký radar a každého se nějak dotkly a to včetně nešťastníků s absolutním sluchem. Až musel Konvrzek odlákat pozornost, aby ostatní z kapely mohli zadem prchnout před nadšeným publikem, které je nechtělo pustit z pódia.

„Možná že se jednou znovu narodíš, budeš možná černej, nebo pták zpěvnej,“ zpíval. A bezděčně tak pozval na koncert písničkáře Karla Vepřeka (Vrchlického divadlo, 9. května), který podobně duchovní téma umí zaobalit sofistikovaněji.

Jan Vnouček
(Jiří Konvrzek & KonVRZek, 11. dubna 2007, Vrchlického divadlo v Lounech)

Klasická a novodobá hudba ve Vroutku...

První dubnovou sobotu se v románském kostele sv. Jakuba ve Vroutku konal koncert klarinetového kvarteta Klartep absolventů a studentů Konzervatoře v Teplicích. Komorní instrumentální soubor vznikl roku 2003 se zaměřením interpretovat klasickou a novodobou hudbu. Klartep ve Vroutku koncertoval v rámci svého programu Za obnovu historických a kulturních památek našeho venkova. Výtěžek z koncertu byl věnován právě na opravu kostela sv. Jakuba. Zaplněný kostel mohl vyslechnout skladby George Friedricha Händela, Čajkovského, Bedřicha Smetany, Leonarda Bernsteina a dalších. (sih)

FOTO SINIA HEIDOVA

■ Zachraňoval labuť ve svátečním oblečení

„V neděli ráno jsem z okna svého bytu v Podbořanech uviděl na trávníku poblíž našeho domu labuť. Stála a nehybala se. Zdálo se mi to divné, jelikož v těsné blízkosti není žádná větší vodní plocha, na které labuť běžně přiletá. Chvilí jsem ji pozoroval, když se dala do pohybu, silně kulhala. Byla zraněná, a bez pomoci člověka by pravděpodobně brzy zahynula. Pohybovala se u zahrádkářské kolonie a zrovna šla směrem k silnici, a hrozilo tak nebezpečí, že by jí někdo mohl autem porazit. V tu dobu jsem byl doma shodou okolností sám se svou patnáctiměsíční dcerou a psem. Na nic jsem nečekal, požádal jsem naše vstřícné sousedy manžele Gregorovy, zda by mi dceru a psa pohlídali, a šel jsem do blízkého veterinárního střediska pro pomoc. Zavola-

l jsem na uvedený telefon pana doktora MVDr. Miloše Kočára. Ten, když zjistil, o co jde, okamžitě přijel i přesto, že byl oblečen do svátečního oblečení a měl namířeno do kostela. Po jeho příjezdu jsme společnými silami odnesli zraněnou labuť do jeho ordinace, kde jí poskytl náležitou péči, a to bez ohledu na své oblečení, které si při zákroku bohužel potřísnil lékařským materiálem. Vzhledem k tomu, že není na takové případy vybaven, musel umístit labuť dočasné do svého sprchového koutu, kam jí dal vodu a potravu. Pak odjel do kostela. Po návratu zajistil umístění zraněné labuti v blízkých Váhosticích u odborníků, kteří mají pro takový typ zvířat odpovídající zázemí, a osobně ji tam i převezl. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem, kteří se na této záchraně podíleli, především pak ochotnému veterináři MVDr. Kočárovi, který na úkor svého volného času neváhal pomoci raněné a zesláblé labuti.“

Petr Mojžíš

FOTO PETR MOJŽÍŠ